N°. 598.

# DE GRONDWET.

18..

VERSCHIJNT
**Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.**

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . . . » 5.50.

ZATURDAG 28 APRIL.

UITGEVER-DIRECTEUR:
**C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.**
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon**, Beursstceg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet**.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.



Zoo er reden bestond om te gelooven, dat de quasi-politieke plannen van *de Nieuwsbode* iets meer beteekenden dan de onzinnige zucht van slechts »sommigen« in den lande, om, door het zaaijen van verdeeldheid, het bestuur magtig te worden en, door het aanblazen van de fakkel der tweedragt door den doodenden adem der dweepzucht en van den godsdiensthaat, het Vaderland ten verderve te leiden: er zou ook reden bestaan, om met zekerheid den naderenden val van Nederland te voorspellen.

In de laatste dagen heeft men *de Nieuwsbode* zien beweren, dat, om *echt* Vaderlander te zijn, men *Protestant* moet wezen; dat, om een Minister des Konings te zijn, die het welzijn van Vaderland en Koning behartigt, *warm Protestantsch bloed* door de aderen stroomen moet. Aan al wat niet Protestantsch, ja, aan al wat niet »warm Protestantsch« is — dus aan *Catholijken* en *Israëliten* — wordt de hoedanigheid van »echt Vaderlander« ontzegd: en alleen een Protestant, alleen een »warm Protestant« kan een goed Minister zijn!!

De fanatieke partij, die *de Nieuwsbode* heeft aangekocht, gaat dus nog verder dan de anti-revolutionnaire, die wel hetzelfde resultaat — uitsluiting van ieder, die niet Christelijk-historisch is — verlangt, maar dat wil op soi-disant »Christelijk-historische« gronden en niet, omdat alle niet-uitverkorenen slechte dienaren van den Staat, verraders van het Vaderland zijn!

De »sommigen« van *de Nieuwsbode* — naar 't schijnt dezelfde *sommigen*, wier opiniën in de Kamer-verslagen en in de Kamer zoo zonderling zich onderscheiden en alleen het *medelijden* en den *lachlust* opwekken — kondigen heden een nieuw plan aan, dat door hen wordt ondernomen, om van de godsdienst een hefboom te maken op politiek gebied; en alzoo voort te werken aan de ondermijning onzer Staatsinstellingen, aan de tweedragt onder »de zonen van hetzelfde Vaderland«.

Wij vernemen heden de *entreprise* van de navolgende *Compagne*:

Er is in den laatsten tijd gesproken en het maakt nog altijd een onderwerp van beraadslaging uit, om een *Protestantsch verbond* tot stand te brengen, dat, over ons geheele land uitgebreid, en niet ingrijpende in 't geen de verschillende Protestantsche Genootschappen verrigten, zich een geheel eigenaardigen werkkring wenscht te scheppen *en een betamelijken invloed zal trachten uit te oefenen, op datgene, wat tot de regten en pligten der burgers behoort*. Het *doel* van dat verbond, zou men door die middelen zoeken (?) te verwezenlijken, welke door de *verdraagzaamheid* niet kunnen worden gewraakt, doch de *te* goedgeloovigen, tegenover de pogingen en plannen van hen, *die de eer en de onafhankelijkheid des lands en de regten van monarchaal gezag ondermijnen*, wakker schudden en de *onverschilligen* op het gevaar wijzen dat hen dreigt.

Alzoo een *Protestantsch verbond*, om te werken op politiek gebied.

Maar, volgens onze Grondwet, het politiek gebied geen onderscheid van godsdienst *kent;* volgens die hoogste wet, waaraan zelfs de magt des Konings onderworpen is, alleen op politiek gebied de hoedanigheid van *Nederlander* mag gelden, is het ons een raadsel, hoe een verbond, dat enkel aan schennis van de Grondwet zijn aanzijn kan verschuldigd zijn, en zijn grondslag in *godsdienstige onverdraagzaamheid* vindt, middelen zal kunnen aanwenden, die door de *verdraagzaamheid* niet kunnen gewraakt worden.

Zal het worden »een protestantsch verbond,« met het beginsel voorop, dat, wie *niet* protestantsch is, »de eer en de onafhankelijkheid des lands en de regten van het monarchaal gezag ondermijnt?

Of zal het zijn een »protestantsch verbond,« dat *ook* gerigt is tegen protestanten, door *de Nieuwsbode* met den titel begiftigd van »onverschilligen,« d. i. *verstandige, niet-dweepzieke* protestanten?

Zal het een kruisvaart worden van dat *onverdraagzaam protestantisme*, dat, juist door zijne eenzijdigheid, door den dwang dien het wil opleggen, het beginsel en den geest van het ware protestantisme — vrijheid in zake van het geloof — *dooden* wil?

Inderdaad: de aankondiging van de aanstaande geboorte van dat »protestantsch verbond« zou ons ongerustheid inboezemen, ware het niet, dat de dolzinnige pogingen van die »sommigen« in den lande veeleer den lachlust opwekten!

In de *eendragt*, in de *verdraagzaamheid* is onze hoogste kracht gelegen: die haar aanranden of ondermijnen roepen gebeurtenissen gelijk die van 1830 over ons Vaderland terug; *zij* slaan de hand aan de eer en de onafhankelijkheid des lands en aan de regten van het monarchaal gezag: *zij* slepen het Vaderland ten val.

Waar *de godsdienst* als maatstaf wordt gebruikt voor de meerdere of mindere mate van vaderlandsliefde der burgers van den Staat, dáár wordt de Staat verscheurd in zoo vele fractiën en factiën, als er gezindten bestaan; dáár wordt in de ingewanden van den Staat zoo lang gewroet, tot dat die Staat, verdeeld en magteloos, zich zelf niet meer kan beheeren, zich zelf vernietigt of onder den magtigen arm van een of meerdere naburen *onder curatele* word gesteld.

Onder de hoogst nuttige en practische instellingen in ons land, die, in navolging van andere dergelijke ligchamen in het buitenland, in den laatsten tijd tot stand zijn gekomen, behoort voorzeker de *Crediet-vereeniging*, den 19 April 1853 te Amsterdam opgerigt.

Eenigen tijd na de oprigting hebben wij onze lezers eenigzins meer uitvoerig bekend gemaakt met het doel en de werking van die instelling; wij hebben het toegejuicht, dat ook in ons land eene maatschappij was ontstaan, waarbij het beginsel van wederkeerigen waarborg, toegepast op crediet-verschaffing, ten grondslag was gelegd, en wij voorzagen belangrijke en heilrijke gevolgen voor den Nederlandschen handel in de daarstelling van die vereeniging. In die verwachting hebben wij ons, aanvankelijk, niet bedrogen. Reeds nu kan de jeugdige instelling door belangwekkende cijfers het groote nut aantoonen, dat zij te weeg heeft gebragt. Cijfers zijn soms welsprekender dan woorden, en wij zullen daarom onzen lezers een kort overzigt geven van hetgeen ons omtrent de verrigtingen van die vereeniging wordt medegedeeld over het eerste boekjaar, loopende tot het einde van 1854, in het verslag, dat in de vergadering van deelhebbers van 2 April 1855 is uitgebragt. Zij zullen zelven daaruit ontwaren, dat, hoezeer deze instelling nog slechts een een half jaar bestaat, zij reeds zoozeer in omvang en in belangrijkheid is toegenomen, dat men haar eene schoone toekomst kan beloven, in het belang van allen, die met haar in min of meer regtstreeksch verband staan.

Bij de oprigting hadden 114 leden tot zamenwerking zich verbonden, die vertegenwoordigden een kapitaal van *f* 668,000. Op het einde van het vorig jaar was dat getal reeds tot 393 leden geklommen, met eene deelneming van *f* 2,250,780. Zij waren verdeeld in 97 niet-crediet-trekkende leden, met *f* 651,000, en 296 crediet-trekkende leden, met *f* 1,599,780 deelneming; de crediet trekkende leden waren aangenomen zoowel op blanko-crediet en incassas, als op hypothecaire zekerheid en personelen borgtogt. Onder de leden telt men 94, die geene stem hebben en wier deelneming alzoo minder dan *f* 3000 bedraagt; de drie directeuren zijn deelhebbers voor *f* 50,000; drie voor het maximum van *f* 30,000; 69 van *f* 10,000 tot beneden *f* 30,000 en 224 van *f* 3000 tot beneden *f* 10,000.

Het totale bedrag der door de vereeniging gedisconteerde waarden, sedert 15 Julij 1853 tot 31 December 1854, was *f* 3,400,552,93½, die zeer ongelijk verdeeld waren over de verschillende maanden. Gemiddeld is, bij vergelijking van het cijfer der discontos, met dat der deelneming, voor 33¾ p. ct. van het deelgenomen bedrag gebruik gemaakt.

De crediet-vereeniging verschafte zich geld door de stortingen der leden, ten bedrage van 10 p. ct. van de deelneming, door het disconteren van haar papier bij de Nederlandsche Bank, ten bedrage van *f* 2.865.444,68½, door remboursen en incassas van de leden, en door het nemen à deposito van gelden, ten bedrage van *f* 86.132.59, van welke laatste gelden zij 3 p.ct. renten 's jaars betaalt. Het batige slot der winst- en verliesrekening bedroeg, volgens de door commissarissen goedgekeurde en in de algemeene vergadering gearresteerde balans *f* 11,080,06, waarvan aan de leden 4 p. ct. per jaar over hunne stortingen wordt uitgekeerd, ten bedrage van *f* 7,478,28; *f* 720,36 kwam voorts aan de directie, *f* 778,20 werd op het reserve-fonds overgebragt, en *f* 2,103,22 werden aan de leden uitgekeerd, die dien ten gevolge naar evenredigheid van den tijd van hun lidmaatschap een dividend van 5½ p. ct. per 12 maanden ontvingen.

Verblijdend is de mededeeling, dat de Raad van Admissie, uit 12 leden bestaande, hare moeijelijke en dikwijls teedere taak met naauwgezetheid heeft vervuld. Van den ijver en het inzigt in handelszaken van dat collegie, dat alle aanvragen om crediet moet beoordeelen, hangt toch, zoo als het verslag te regt zegt, het lot der vereeniging af.

Het collegie van commissarissen, dat in naauwe en gedurige aanraking met de directie is en dat uit 22 personen bestaat, heeft — dit is evenzeer een verblijdend feit — steeds in de allerbeste harmonie gestaan tot de directie. Dit is zeer opmerkelijk; indien men de nieuwheid der zaak in ons land in aanmerking neemt, die zoovele onvoorziene gezigtspunten oplevert. Belangrijk waren de vergaderingen van de commissarissen; daarin toch werden drie reglementen vastgesteld voor de commissarissen, voor den Raad van Admissie en voor de leden; de belooning van directeuren werd aanvankelijk voor het eerste boekjaar bepaald; verder werd besloten welke provisie de vereeniging voor haar disconto zou nemen, te weten 1½ pCt. boven den koers, dien haar door de Nederlandsche Bank zou worden in rekening gebragt, welke bepaling later in zooverre is gewijzigd, dat het genoemde cijfer als maximum werd gesteld. Er werd beslist, dat de directie aan die leden, die de vereeniging als kassier gebruiken, een achtste pCt. kassiersloon mag berekenen en talrijke andere beslissingen, van minder of meerder belang, omtrent de toepassing der statuten, werden genomen.

Wij zullen niet stilstaan bij eenige mutatien in het personeel van de verschillende collegiën.

Zietdaar in korte trekken het beloop van zaken geschetst. Een ieder zal hieruit kunnen zien, welke gewigtige resultaten de verrigtingen van die vereeniging sedert haar nog zoo kortstondig bestaan hebben opgeleverd, en men zal er uit kunnen afleiden van hoeveel belang het bestaan is van eene dergelijke inrigting in ons land, waar de zoogenaamde tweedehands-handel in den regel ondersteuning behoeft, om zich te ontwikkelen. Wij verwachten dat hoe meer de crediet-vereeniging in omvang en in werking zal toenemen, des te heilrijker en te belangrijker de resultaten zijn zullen. Van lieverlede zal dan ook nog menige tot dusver onvervulde wensch verwezenlijkt worden, bijv., waaronder wij ook dien rekenen, dat de directie van de Nederlandsche Bank, die reeds groote welwillendheid en aanmoedigende belangstelling jegens de Vereeniging heeft betoond, een rabat op haar disconto ten behoeve van de vereeniging moge verleenen, zoo als de Banque Nationale te Brussel dit doet aan de Union de Credit, ten bedrage van een half pCt. Wij twijfelen niet of deze en welligt andere gewenschte punten zullen eene bevredigende oplossing erlangen, wanneer het nut en de hooge belangrijkheid van de werking van de crediet-vereeniging door den tijd meer en meer zal blijken. Gewis zullen zij, die het denkbeeld van de daarstelling van een dergelijk ligchaam in ons land hebben opgevat en verwezenlijkt, het genoegen smaken haar meer en meer in bloei en in omvang te zien toenemen, in het belang van den handel

van de nijverheid en van alle daarmede in verband staande takken van volksbestaan; in één woord, in het belang van ons vaderland, dat in dit opzigt ten achteren stond bij andere natiën, terwijl toch overal elders rijke vruchten van eene dergelijke instelling zijn verworven.

# Buitenland.

### ALGEMEEN OVERZIGT.

Meer dan ooit moeten wij ons thans bepalen bij de rol van verslaggever. De tegenstrijdige geruchten nemen in aantal toe, stapelen zich als het ware op. Het zou meer dan gewaagd zijn, om het ware van het valsche te willen onderscheiden, het waarschijnlijke van het onwaarschijnlijke. De beste nieuwsbronnen zijn zelfs thans met elkander in strijd. Die tegenstrijdigheden te constateren, die tegenovergestelde lezingen aan te wijzen: zietdaar het eenige wat wij kunnen doen.

Sommigen verzekeren,dat de conferentien niet alleen slechts geschorst zijn, maar dat de onderhandelingen omtrent het derde punt nog niet geëindigd zijn. Indien lord John Russell Weenen verlaten heeft, dan is zulks omdat zijne betrekking van minister van kolonien hem te Londen riep; maar het tijdstip van het vertrek des heeren Drouyn de Lhuys is nog niet bepaald, en dit reeds, zegt men, duidt genoegzaam aan, dat er uit het diplomatisch oogpunt nog wel iets te Weenen te verrigten is.

Eene depêche uit Weenen, dd. 26 April, meldt ook, dat het vertrek des heeren Drouyn de Lhuys is uitgesteld.

Volgens een gerucht, in de hoofdstad verspreid, zou de verlenging van het verblijf des heeren Drouyn de Lhuys aldaar, minder gemotiveerd zijn door de hoop, dat de conferentiën zullen worden hernieuwd, dan wel om de Oostenrijksche regering te bewegen tot het sluiten van een wezenlijk offensief en defensief verdrag, krachtens hetwelk de Oostenrijksche troepen onmiddellijk tegen Rusland zouden te velde trekken.

Gister melden wij, dat, volgens eene depêche uit Weenen, door de *Oest. Corr.* medegedeeld, de conferentien niet gesloten zijn, maar voortduren zullen in weêrwil van het vertrek van lord John Russell.

Maar eene andere depêche uit Weenen meldt, dat de leden der conferentie Maandag bijeengekomen zijn, niet om eene nieuwe zitting te houden maar om integendeel het eind-protocol der zitting van Zaturdag te onderteekenen, blijkens hetwelk de conferentiën tot geen doel zouden hebben geleid. Alles zou dus voor dit oogenblik afgebroken zijn en de wapenen alleen kunnen de quaestie van vrede of oorlog beslissen. Voegen wij hierbij, dat deze lezing meer geloofd wordt dan het artikel van de *Oesterr. Corr.*

Uit Frankfort meldt men, dat daar ter beurze het gerucht liep, dat door tusschenkomst der Westersche Mogendheden een afzonderlijk verdrag zal worden gesloten tusschen Rusland en Turkije en dat dit tractaat als een deel zal beschouwd worden van het algemeen Europeesch vredes-verdrag, hetwelk er op zal volgen.

Slaan wij thans een blik op de oorlogs-gebeurtenissen.

Uit Weenen meldt men, dat eene depêche uit de Krim ontvangen, zegt, dat de geallieërden het vuur tegen Sebastopol geschorst hebben.

Op welke dagteekening? De depêche zegt dit niet; wij weten enkel, dat dit niet vroeger dan de 19 kan zijn. De Fransche *Moniteur* deelde eergister eene depêche mede, waarin gemeld werd, dat het vuur op dien dag nog voortduurde.

Waarom is het vuur thans geschorst? Ook omtrent dit punt neemt de depêche het stilzwijgen in acht; maar het is waarschijnlijk, dat dit meet zijn tengevolge van gebrek aan krijgsvoorraad; want vóór de opening van het bombardement had men gemeld, dat ieder stuk voor vijf of zes dagen voorzien was; en den 19 duurde het bombardement reeds tien dagen voort. Op die dagteekening moest de gezamenlijke ammunitie dus wel uitgeput zijn.

Te Parijs wist men nog niets omtrent de schorsing van het vuur. Integendeel, waren daar de gunstigste berigten omtrent het bombardement in omloop; men meldde zelfs, dat de uitval den 29 moest plaats hebben en dat men aan den gunstigen uitslag daarvan niet twijfelde. Wij kunnen de verzekering geven, dat de depêche, waarvan wij zoo even spraken en waarin de schorsing van het vuur gemeld wordt, van latere dagteekening is dan die, welke te Parijs tot zoo gunstige voorspellingen, die echter niet verwezenlijkt werden, aanleiding gaf.

Het gerucht van het voor Sebastopol behaalde voordeel gaf tot een ander aanleiding, en wel dat betreffende de verdaging der reis van den Keizer der Franschen naar het Oosten. Het eerste gerucht, tot op dit oogenblik niet bevestigd zijnde, zoo bestaat er ook geen grond om bij het tweede te blijven stilstaan.

De baron von Hess zal in de eerstvolgende dagen naar het leger vertrekken en vergezeld worden door den baron Eduard von Bach (broeder des ministers) als intendant.

De eerste kamer van Pruissen heeft na met 112 tegen 96 stemmen de wet aangenomen te hebben, waarbij de benamingen der beide parlementaire vergaderingen veranderd worden, zich in hare vergadering van den 29en bezig gehouden met de beraadslagingen over het buitengewoon crediet voor het departement van oorlog aangevraagd.

Pruissens onzijdigheid in de tegenwoordige worsteling vond in deze kamer warme verdedigers. Het wetsontwerp is, eindelijk, aangenomen, onder dezelfde voorwaarde als zulks in de tweede kamer geschiedde dat is, dat de regering aanspreken kan de toegestane, maar niet gebruikte credieten in 1854, doch enkel gedurende de loopende dienst. De regering zal er na 1 Januarij 1856 geen gebruik van mogen maken dan krachtens eene nieuwe wettelijke magtiging.

Eene telegraphische depêche uit Turin van Maandag meldt, dat de Sardinische senaat, dien dag een aanvang gemaakt heeft met de beraadslagingen over de wet op de kloosters.

Eene depêche uit Madrid van 24 April meldt, dat de Cortes in de zitting van dien dag de lezing aangehoord hebben van het rapport over het wetsontwerp tot oprigting van een Protestantsch kerkhof. Dit verslag is zeer ten gunste van het regerings-ontwerp.

### DUITSCHE POST.

**Frankfort**, 24 April. De administratie van het koerhuis te Homburg heeft het dividend op 12 fl. 48 kr. per aandeel bepaald.

— Naar men uit St. Petersburg verneemt, is een afschrift van het rapport van den lijfarts des overleden keizers, nopens den aard der ziekte, aan welke Z. M. bezweken is, aan alle bevriende mogendheden toegezonden.

— Uit Keulen wordt medegedeeld, dat de protesten uit Manheim en elders, tegen het aanleggen van de vaste brug ingekomen, niet verhinderen zullen, dat zij volgens het oorspronkelijke plan zal gebouwd worden. Men schijnt zich zelfs zeer te haasten, om hiermede een aanvang te maken.

— In de tuighuizen te Munchen heerscht thans veel bedrijvigheid.

— Uit Libau wordt medegedeeld, dat op het berigt van het weder verschijnen der Engelsche vloot in de Oostzee al de schepen bevel hebben ontvangen de niet versterkte Russische havens te verlaten. Er heerscht daar wegens het hervatten der vijandelijkheden, groote moedeloosheid. In Koerland, Lijfland en Esthland komen bestendig nieuwe troepen aan; ook worden de garnizoenen van Reval, Riga enz. zeer versterkt.

— In het Zwitsersche kanton Bazel wordt thans de fabrikatie van horologien ingevoerd.

— Uit de hoogere gedeelten van Zwitserland ontvangt men treurige berigten nopens de ongelukken, welke de lawinen aldaar veroorzaken. Vele post- en vrachtwagens werden onder de sneeuw bedolven. De weg over den St. Gothard is daardoor hoogst gevaarlijk geworden.

— Voor eenige dagen liepen eenige aanzienlijke vreemdelingen gevaar, in de nabijheid van Schaffhaussen hun graf in den Rijn te vinden. Zij wilden namelijk van daar in eene boot naar het slot Laufen varen, doch door den sterken stroom werd de boot naar den Rijnval gesleept, waar zij op het punt was om met de zich daarin bevindende personen verpletterd te worden. Een gelukkig toeval wilde, dat de boot op de rots, welke zich midden in den Rijnval verheft, vast raakte, vanwaar zij vervolgens door middel van kabeltouwen met veel moeite en gevaar gered werden.

### FRANSCHE POST.

De Keizer heeft eergister op het paleis du Luxembourg de kunstwerken in oogenschouw genomen, welke in de vertrekken der eerste verdieping vervaardigd worden.

— Eergister had de plegtige ter-aarde-bestelling plaats van den heer Ducos, minister van marine. Het geheele corps diplomatique was bij de plegtigheid tegenwoordig. Onder de aanwezigen bevonden zich ook twee Engelsche zeeofficieren. De vier slippen werden gedragen door de heeren Fould, Abbatucci, maarschalk Vaillant en admiraal Hamelin, opvolger van den heer Ducos.

— De reis des Keizers naar het Oosten levert bij voortduring veel stoffe tot spreken. Alles wordt in gereedheid gebragt in de onderstelling, dat de Keizer daarheen zal vertrekken. Men zegt zelfs, dat de Keizer zich bezig houdt met een manifest, dat hij bij die gelegenheid tot Frankrijk zal rigten. Men weet, dat gedurende zijne afwezigheid het voorzitterschap van den ministerraad zal worden waargenomen door Prins Jerôme.

— Volgens de laatste berigten uit de Krim, wordt onder de gesneuvelde officieren opgegeven de zoon van een oud-minister van Karel X, leerling van de polytechnische school en oud-kommandant der mobile garde.

— Er is sprake om Parijs tot eene oorlogsplaats te verklaren. Men moet aan dit gerucht echter niet meer gewigt hechten dan het verdient, aangenomen, dat het bewaarheid wordt. Tengevolge van dien maatregel zouden alleen de militaire autoriteiten eenige voorregten erlangen, geheel en al onderscheiden van die van het burgelijk gezag.

— De Fransche officieren, die in Rusland krijgsgevangen waren, roemen uitermate de voorkomendheid,die zij van wege de Russische autoriteiten en ook van Keizer Alexander II ondervonden hebben. Deze moet, naar men wil, zelfs aan eenige hunner gezegd hebben, dat zij gerust over zijne beurs mogten beschikken en haar konden beschouwen als die van een wapenbroeder.

— De toevloed van vreemdelingen naar de tentoonstelling te Parijs zal zeer groot zijn. Vooral zal het aantal Amerikaansche bezoekers zeer groot zijn. Reeds in de vorige maand was het niet mogelijk plaatsen op de stoomboot te bespreken eerder dan de helft van de maand Mei.

### BELGISCHE POST.

De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft hare zitting van eergister gewijd aan de benoeming van een president, vice-president en secretaris. Alvorens de stemming plaats had, verklaarde de heer Delfosse, dat hij het voornemen van verscheidene zijner ambtgenooten kennende, om hem te herkiezen, zich verpligt zag te verklaren, dat zijn verzoek om ontslag het gevolg was van ernstige overwegingen en dat zijn besluit om de presidiale waardigheid niet meer te nemen onherroepelijk vast stond.

Niettemin werden er bij de eerste stemming 48 stemmen op den heer Delfosse uitgebragt, tegen 44 stemmen, en op den ministeriëlen kandidaat, den heer Delehaye, werd eerstgemelde tot president geproclameerd. Hij moest dus voor een derde maal herhalen, dat hij vast besloten had het presidium niet te aanvaarden. Daarop had eene tweede stemming plaats, waarbij 41 stemmen op den heer Delfosse werden uitgebragt; maar de heer Delehaye vereenigde ditmaal 49 stemmen op zich, zoodat deze op zijne beurt tot president geproclameerd werd. Daar de heer Delehaye in deze vergadering niet tegenwoordig was, zoo kon hij niet onmiddellijk op den presidiale stoel zitting nemen.

De vervanging van de heeren Vilain XIV en Dumon in hunne respective functien van vice-president en secretaris had zonder eenig incident plaats. De heer de Naeyer werd benoemd met 49 tegen 42 stemmen (op den heer Loos uitgebragt), terwijl de heer Calmeyn, tot secretaris werd gekozen, met 55 stemmen tegen 39 op den heer Bronkart en 3 op den heer Dubus.

Bij deze drie verkiezingen behaalden de kandidaten der regterzijde en van het ministerie steeds de meerderheid, wel is waar, eene geringe meerderheid; maar toch eene die toereikend was, om hun te doen verkiezen.

# Binnenland.

*'s Gravenhage*, 27 April.

Z. M. heeft benoemd tot burgemeester te Herpt en Berg Th. van Bokhoven.

—

Z. M. heeft den eersten klerk bij het Departement van Marine P. Commijs bevorderd tot adjunct-commies bij dat departement.

—

Z. M. heeft goedgekeurd de beroepingen van predikanten uitgebragt door de kerkeraden der Hervormde gemeenten van Nieuw Beerta, onder de classis van Winschoten, op H. van Berkum, predikant te Stiens; van Oosterhesselen, onder de classis van Koevorden, op T. W. O. Rogge, candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Friesland.

---

* Men verneemt, dat de Regering voornemens is aan de Staten Generaal, bij de hervatting van hunne werkzaamheden, een wetsontwerp aan te bieden, tot wijziging der bestaande bepalingen nopens den verkoop en den vervoer van buskruid.

---

* Gisteren middag heeft er bij den minister van Binnenlandsche Zaken een groot diner plaats gehad, dat door vele buitenlandsche ministers en ook door den minister van Buitenlandsche Zaken werd bijgewoond.

---

* Het examen, gedurende de laatste dagen aan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken gehouden, voor de betrekking van opzigter bij den Waterstaat is thans afgeloopen. Het werd afgelegd voor eene Commissie, zamengesteld uit de heeren ingenieurs van der Kun, pres., Waldorp, Caland en Storm Buising. Er hebben 47 personen aan dat examen deel genomen. Door gemelde Commissie zal aan den Minister van Binnenlandsche Zaken verslag worden uitgebragt, waarna een zestal benoemingen zal worden gedaan. Men verzekert, dat onder hen, die zich aangemeld hebben, sommigen zijn, die bewijzen van bijzondere bekwaamheid hebben gegeven.

---

* De heer A. Slotemaker, lid der Prov. Staten van Zuid-Holland, benoemd door het hoofdkiesdistrict Sliedrecht, heeft, uit hoofde van voortdurende ongesteldheid, als zoodanig zijn ontslag genomen. Dientengevolge is door Gedep. Staten, bij besluit van 24 dezer, bepaald: 1o. dat de verkiezing van een lid der Prov. Staten, in het hoofdkiesdistrict Sliedrecht, ter vervulling van gemelde vacature, zal plaats hebben op Woensdag den 16 Mei aanstaande; en 2o. dat indien er eene herstemming mogt worden vereischt, deze zal plaats hebben op Woensdag, den 30 Mei aanstaande.

---

* Naar men verneemt, zal de persoon van Cornelis Kop zijne 20jarige gevangenisstraf in het tuchthuis te Leeuwarden ondergaan.

---

Eergisteren zijn van regeringswege, ten behoeve der kamers van koophandel en fabrieken, verzonden opgaven wegens:

het aantal en de tonnemaat der schepen, in de verschillende havens van het Britsche Rijk gebouwd in de jaren geëindigd den 5den Januarij 1853, 1854 en 1855;

het aantal en de tonnemaat der schepen, die in 1853 en 1854 in dat Rijk te huis behoorden, benevens het aantal koppen, waarmede zij gewoonlijk gedurende de vaart bemand waren;

het aantal schepen en hunne tonnemaat (met inbegrip der herhaalde reizen), welke in de verschillende havens van het Vereenigd Koningrijk zijn in- en uitgeklaard, komende van en gaande naar vreemde havens, gedurende elk der drie jaren, geëindigd den 5den Januarij 1853, 1854 en 1855.

---

Onze goed onderrigte Weener-correspondent meldt ons het volgende:

Een denkbeeld van den kanselier v. Nesselrode, waartoe Keizer Nicolaas niet geneigd was, heeft meer kans thans te worden aangenomen. Het geldt de zamenstelling eener commissie van vijf leden, waarvan de Keizer voorzitter zou zijn, en die tot taak zou hebben over de

-sche zaken te beraadslagen. De kanselier wilde daardoor de persoonlijke handeling van den Czaar neutraliseren en zoo veel mogelijk de plotselinge besluiten voorkomen. Hij wilde blijkbaar aan zijne vredelievende gezindheid de bovenhand verschaffen. Keizer Nicolaas had, gelijk wij zoo even zeiden, dit ontwerp verworpen. De kanselier moest het thans weder te berde hebben gebragt en het zou waarschijnlijk worden ten uitvoer gelegd, zoo het dit niet alreeds is. De commissie, welke benoemd zal worden of reeds is, zal bestaan uit vijf leden daaronder begrepen de Keizer als voorzitter. Drie der leden, de kanselier Nesselrode, de graaf Orloff, adjudant des Keizers, en de domeinraad v. Kisseleff, een bloedverwant van den voormaligen gezant te Parijs, zouden voor den vrede zijn geneigd,

Men heeft hieruit de gevolgtrekking willen afleiden, dat Rusland in het algemeen een vredelievenden weg zou inslaan; maar hetgeen hiermede niet overeenstemt, is, dat Keizer Alexander, volgens mededeelingen, aan eene zeer goede bron ontleend, volkomen met zijn broeder Konstantijn instemt, wiens oorlogzuchtige gezindheid algemeen bekend is *(Hbl.)*

---

De toepassing van den stoom op de middelen van vervoer, in vele opzigten zoo bewonderenswaardig, biedt niettemin belangrijk ongerijf aan wat de veiligheid der reizigers betreft. Het is opmerkelijk, dat er geen jaar voorbijgaat zonder dat de dagbladen melding maken van verschrikkelijke ongevallen, die op den spoorweg plaats hadden. De meest geduchte zijn gewoonlijk die, welke ontstaan door den schok van twee treinen op denzelfden weg: het stoomvermogen alsdan eensklaps een indentique vermogen ontmoetende, heeft er eene worsteling plaats zoo snel als de bliksem, en eer men aan eenige voorzorgen kan denken, springen de locomotieven en waggons in stukken, die met armen, beenen en verminkte hoofden der ongelukkige reizigers over den weg verspreid worden.

Met het oog op die ongevallen, welke zich maar al te zeer vermeerderen, is het niet te verwonderen, dat zaakkundigen naar het middel gezocht hebben om dit te voorkomen. Tot dusver waren hunne pogingen vruchteloos, maar juist dat mislukken schijnt een bescheiden natuurkundige te 's Hage te hebben aangespoord tot het volharden in zijne geduldige en ijverige nasporingen.

De heer Meijsenheijm-Knipschaar, die reeds gelegenheid had om blijk te geven zijner kennis der electrische krachten, en zulks door de vervaardiging van eene menigte electro magnetische toestellen van bewonderenswaardig vermogen en netheid tevens, heeft thans de steen der wijzen, voor de spoorwegen, gevonden. Door de welwillendheid van den heer minister van binnenlandsche zaken, heeft hij onlangs op den Hollandschen Spoorweg een toestel van zeer kleine afmetingen kunnen beproeven, welke op de locomotiven van twee treinen toegepast, belet, dat ze tegen elkander stooten, door ze onmiddellijk te doen stilstaan wanneer een van beiden op een verkeerden weg geraakt, en zulks zelfs eer dat de machinisten dit bemerkt hebben. De uitslag der proefneming was allezins bevredigend. De locomotiven, welke op een aanmerkelijken afstand van elkander gebragt waren, verklaarden zich overwonnen door de vermogende werking van den toestel des heeren Knipschaar.

Gelijk alle nuttige uitvindingen, berust ook deze toestel op zeer eenvoudige beginselen. Indien deze zaak in Nederland geene onmiddellijke toepassing vindt, zou ons dit niet verwonderen, met het oog op de spreuk: «Niemand is in zijn eigen land profeet.» Onze spoorweg-maatschappijen kunnen den toestel van den heer Knipschaar ook als eene nuttelooze voorzorg beschouwen, daar de lijn van Rotterdam naar Arnhem de eenige van enkel spoor is.

Wij gelooven niettemin de aandacht van den vreemdeling te moeten vestigen op eene uitvinding, welke der menschheid veel voordeel kan aanbrengen.

*(Echo Universel.)*

---

't Moet ter eere van de *Amsterdamsche Courant* gezegd worden: den regel van Boileau: *je prends mon bien où je le trouve*, » mag zij wel beschouwen als voor haar geschreven, en ontbrak het haar aan een devies — wij zouden haar met bescheidenheid in bedenking willen geven of zij de aangehaalde woorden niet aan het hoofd van haar blad zou kunnen laten prijken. Wat in haar kraam te pas komt, men kan zich niet verbeelden waar zij dat niet vandaan weet te halen: zelfs van het felst democratisch socialistisch blad weet zij partij te trekken, om tot haar doel te geraken, om de westersche mogendheden in een ongunstig daglicht te stellen, om wrevel en verbittering tegen haar gaande te maken. Hâar laatste Nommer geeft van haar talent in dit opzigt een treffend voorbeeld, waarop wij niet mogen nalaten de aandacht te vestigen van hen, die meenen, dat het voor Nederland eene levensvraag is, eene onzijdigheid — men zegt haast tot elken prijs — streng te handhaven bij den thans gevoerden worstelstrijd tusschen eenige der aanzienlijkste wereldmagten.

Na gepasseerde week, in een brief uit Londen, het bezoek door den Keizer der Franschen aan de Koningin van Engeland gebragt, gekarakteriseerd te hebben op eene geheel valsche en voor beiden even beleedigende wijze; na haar publiek diets te hebben gemaakt, dat Napoleon Engeland bezocht, om door Engeland den *coup d'état* van 2 Dec. goedgekeurd en toegejuicht te zien (1); zegt zij thans » uit een der belgische dagbladen, *de Broedermin*,» het volgende te willen overnemen, dat zij haren lezers ter completering van de medegedeelde berigten, oordeelvellingen en opmerkingen, niet wil onthouden: »

(1) » Engeland bekroont heden het verleidelijke en hoogstgevaarlijke stelsel, dat » het welslagen van ondernemingen den ondernemers regtvaardigt, » of, zoo als men zich hier eigenaardig uitdrukt: » *succes justifies*.»

» Men heeft uit Krimeën de tijding ontvangen, dat de verwoesting herbegonnen is. Meer dan duizend stukken kanon jagen wederzyds hunne ballen door de lucht. De bommen vallen in de beide legers, barsten en verspreiden dood en vernieling.

» En wat doen intusschentyd degenen die deze schrikkelyke slagting bevolen hebben? Wachten zy met den schrik in het hert naer de eerste tydingen, welke duizende en duizende moeders zullen komen melden, dat zy hare kinderen verloren hebben? Maken zy zich in afzondering gereed, om deel te nemen aan den rouw, waerin zoovele familiën zullen gedompeld worden? Denken zy ten minste aen de ysselyke verantwoordelykheid, die voor de slagtoffering van zooveel menschenlevens op hen weegt?

» Neen! Terwyl men eene gansche streek in een bloedbad verandert, — terwyl men tallooze benden tegen elkander opjaegt voor eene zaek, die zy zelfs niet begrypen kunnen, — houdt men feest, jubelt en juicht men! Men maakt zich gereed tot dans- en eetpartyen; men geeft last aen de mannen, die daervan de kunst verstaen, om de vermaken uit te vinden, die het meest mogelyk de zinnen streelen!

» En dit alles gebeurt in de twee landen, die beweren aen het hoofd van de beschaving te staen! Het is eene jammerlyke beschaving, waerlyk, die danst by zulke ysselykheden! De arme negerslaef, die weent by het ongeluk zyns broeders, is meer beschaefd dan de hoven van L. Napoleon de koningin Victoria in dit geval! Wat is inderdaad eene beschaving zonder broederliefde! »

Aldus de *Broedermin*, een blad in den meest anarchischen geest doorgaans geschreven en wiens weegeklaag den stempel draagt der schandelijkste huichelarij. Dat intusschen door zulk een blad elke daad door de Westersche mogendheden gesteld, ten felste aangevallen wordt en zij-zelve er dag aan dag door verguist worden — wat natuurlijker dan dit? De anarchisten hebben, waarlijk, geene reden om Keizer Napoleon een goed hart toe te dragen. Of het echter zonder alle bezwaar geschieden kan, dat ten onzent van hunne taal, zonder eenig voorbehoud, gebruik gemaakt wordt door een blad, dat te regt voor een ministeriëel orgaan gehouden wordt — wij meenen, dat dit naauwelijks twijfelachtig mag genoemd worden.

*(de Tijd.)*

---

Te Zoutelande is den 24sten dezer, in den hoogen ouderdom van 98 jaren en 7 maanden aldaar overleden Maatje Joosse. Zij mogt het voorregt genieten tot op haren dood in het volle genot harer zintuigen te blijven, terwijl zij gedurende haren geheelen leeftijd zelden ongesteld geweest is.

---

Den 17den dezer heeft te Hulst de eerste vergadering van de ingelanden voor den nieuw ingedijkten polder, onder de leiding der nieuw benoemde directie plaats gehad. Daarin is besloten aan dien polder den naam te geven van: von Allsteinspolder. *(M. Ct.)*

---

Te Capelle a/d IJssel is van de werf van de scheepsbouwmeester P. Bakhuijsen en Zn., te water gelaten het Campagne Barkschip *Jan van Schaffelaar*, groot 400 lasten, gebouwd voor rekening eener reederij, onder directie van den heer H. Hartog aldaar, zullende gevoerd worden door kapitein H. van Hees.

---

Gisteren is aan de fabriekswerf van de heeren Paul van Vlissingen en Dudok van Heel te Amsterdam, te water gelaten, het ijzer stoomschroef fregatschip, *la Belgique*, groot 2000 ton, gebouwd voor rekening van de directie der Trans-Atlantische stoomvaart-maatschappij, gevestigd te Antwerpen en bestemd voor de vaart tusschen Antwerpen en New-York. Het plan van dit vaartuig is door hunnen kundigen scheepsbouwmeester J. L. Ceuvel ontworpen en de bouw onder zijne leiding geschied. Wij mogen ons verheugen, dat een Amsterdammer van geboorte dit belangrijk werk heeft verrigt, omdat, hetgeen door hem werd daargesteld voor het buitenland niet behoeft onder te doen. *(Hbl.)*

---

**Enschede**, 25 April. Een koster onlangs bezig met zijne jaarlijksche schatting, bestaande in eenige eijeren op te halen, had in een gehucht bij de grenzen, een 50tal eijeren verzameld, toen hij door twee commiesen werd aangehouden, die de eijeren in beslag namen, onder voorgeven, dat die ter sluik waren ingevoerd. De eijeren werden aan het nabij gelegen rijks kantoor bezorgd, maar vervolgens door de commiesen teruggehaald.

Uithoofde er geen proces-verbaal werd opgemaakt beklaagde zich de koster bij de bevoegde autoriteit. De getuigen, ter zake gehoord, hebben verzekerd dat de eijeren binnenslands zijn verzameld. De koster mist intusschen zijne Paascheijeren, die denkelijk aan geheel anderen dan voor wie zij waren bestemd, tot maaltijd hebben verstrekt.

---

**Oldebroek**. 26 April. Gisteren avond omstreeks 10 uur ontstond er alhier brand, in het huis bewoond door G. Heerdink, bakker, E. Zwerus, timmerman en J. van Olst, klompenmaker, en toebehoorende aan eerstgemelde; de oorzaak van den brand is onbekend, doch het schijnt dat de brand het eerst ontstaan is in het gedeelte bewoond door genoemden Heerdink, slechts weinig is van den inboedel gered. Wegens de vele brandbare stoffen, die zich in gemeld gebouw bevonden, was het in korten tijd eene prooi der vlammen. Door behulp der brandspuit heeft men den voortgang van den brand gelukkig kunnen stuiten. Het gebouw en een gedeelte van den inboedel was voor brandschade verzekerd.

---

# Varia.

## De Vice-Admiraal Koopman.

(Overleden 21 April 1855.)

*Jan Coenraad Koopman* was de eenige zoon uit het huwelijk van den heer *Martinus Koopman*, scheepsreeder te Amsterdam, en mejufvrouw *Johanna Catharina Le Blanc*. Hij werd den 21 Maart 1790 te Amsterdam geboren. In zeer jeugdigen leeftijd zijnen vader door den dood verloren hebbende, werd zijne opvoeding voornamelijk bestuurd door den heer luitenant ter zee *J. van Ginkel*, die met eene van Koopmans zusters was gehuwd. Van de toenmaals daartoe gevorderde kundigheden voldoende voorzien, werd *Koopman* den 3 April 1803 als *kadet* ter zee aangesteld, en aan boord van de schoener *de Knorhaan*, onder bevel van *J. van Ginkel*, geplaatst.

Dit vaartuig, deel uitmakende van de eerste divisie der flotille, onder het opperbevel van den Schout bij Nacht (later vice-admiraal *Ver Heull*, stevende in Maart 1804 van Vlissingen naar Ostende. De divisie geraakte spoedig met de Engelsche vloot geëngageerd, en bekwam eenige dooden en gekwetsten; — evenzoo bij den overtogt van Ostende naar Duinkerken, in September 1804, — en bij dien van Duinkerken naar Boulogne, Junij 1804. De *Knorhaan* moest te Calais, zwaar geteisterd, met verlies van boegspriet, binnenloopen.

Al zeer vroeg zag *Koopman* dus het vuur.

Hoe *Koopman* reeds op zóó jeugdigen leeftijd, zich door kloekmoedigheid onderscheidde, moge hieruit blijken, dat hij, toen Boulogne door de Engelschen werd gebombardeerd, bij de verdediging dier plaats, op naauwelijks vijftienjarigen leeftijd, met een kommendement werd vereerd, en, op eene der batterijen, over een detachement matrozen het bevel voerde.

Naar Holland teruggekeerd, werd *Koopman* in dienst gesteld bij de mobiele divisie ter instructie der kadets ter zee, op de Zeeuwsche stroomen.

In Augustus 1808 tot luitenant ter zee bevorderd, ontving *Koopman* het bevel op de kanonneerboot No. 188, kruiste op de Friesche stroomen, en had het kommandement in het Amelandsche gat. Onderscheidene commissiën, onder anderen die van het opnemen van de zeegaten de Wielingen en Duurlo, werden door den toen achttienjarigen zee-officier met eere vervuld. Onder zijne medewerking werden op de Wadden belangrijke prijzen gemaakt.

*Koopman* deed daarna dienst met een detachement matrozen, in de forten La Salle en Moerland. Niet minder dan 17 dooden en 34 gekwetsten telde zijn detachement bij de herhaalde uitvallen der Franschen. Hoogst vereerende betuigingen van goedkeuring en tevredenheid van den Generaal en Chef waren zijne belooning.

Na gevoerd kommandement eener kanonneerboot vóór Amsterdam, nam *Koopman* deel aan de belegering van Naarden, zoowel te land, aan het hoofd van een detachement schepelingen, als ter zee, met de door hem gekommandeerd wordende kanonnonneerboot No. 2, om de vesting aan de waterzijde te blokkeren. „Ingevolge hooger orde,” werd hem, na het eindigen des belegs, door den bevelhebber waaronder *Koopman* gediend had, „plegtig dank betuigd voor zijne militaire orde, beleid en dapperheid, waarmede *Koopman* de dienst van den Souverein, op alle mogelijke wijze, had betracht.

Na, zoo hier te lande, als in Londen, met de aanwerving van zeevolk te zijn belast geweest, werd *Koopman*, in te gaan met 1 Januarij 1817, bevorderd tot luitenant ter zee 1st klasse.

Als eerste officier op de *Daphne*, in de West-Indië, onder bevel van den kapitein-luitenant *Coërtsen*, vervulde hij onderscheiden belangrijke commissiën, en kweet zich dapperlijk bij de ontweldiging eener Spaansche schoener de *Candelario* aan de, in magt van manschappen en stukken zijn vaartuig ver overtreffende brik der insurgenten.

In 1818 in het vaderland teruggekeerd, werd *Koopman* aan boord van de brik de *Koerier*, onder de orders van den kapitein ter zee *van der Loef*, bestemd, om, ter instructie van officieren en adelborsten, in de Noordzee te kruizen, voornamelijk langs de kusten in en voor de zeegaten.

In 1819 ondernaam *Koopman*, als oudste officier aan boord van Z. M. fregat *van der Werf*, onder bevel van den kapitein ter zee *Lewe van Aduard*, den togt naar Oost-Indië.

Na een tweejarig verblijf te Macasser en op andere stations, te Batavia terug gekeerd, zeilde hij als 1ste officier op de *van der Werf*, in April 1821, met het Eskader tegen Palembang. De Generaal-majoor *de Kock*, opperbevelhebber der expeditie, was op de *van der Werf* geëmbarkeerd.

Gedurende de hevige gevechten van 20 en 24 Junij 1821, en de bestorming der vijandelijke vesting-werken, had de opperbevelhebber *Koopman* gade geslagen. „Als bewijs van distinctie (zoo schreef hij), zoo voor *Koopman* zelven, als voor het Etat-major van de *van der Werf*,” werd *Koopman* met den luit.-koll. *Taets van Amerongen*, adjudant van den gouverneur-generaal, belast, de tijding der heugelijke overwinning, bij depêche en mondelinge meer uitvoerige berigten, aan den gouverneur-generaal over te brengen.

Met gelijken last werden beide door den gouverneur-generaal naar Nederland gezonden. Schitterend was de ontvangst van *Koopman* ten Hove. Bij koninklijk besluit van 7 November 1821 werd *Koopman* ridder van de Militaire

Willemsorde 4de klasse; bij dat van 8 Mei 1822 werd hij tot kapitein-luitenant ter zee bevorderd, en ontving de uit het veroverde geschut geslagen Palembangsche medaille.

Van 1824 tot 1827 diende *Koopman* als 1ste officier aan boord van Zr. Ms. schip *Holland*, onder bevel van den kapitein ter zee *de Lange*, deel uitmakende van het eskader in de Middellandsche zee. *Koopman* werd, bij koninklijk besluit van 3 November 1825, met de zilveren medaille beloond, voor eene menschlievende daad; hij redde namelijk, in zee gesprongen zijnde, een zijner schepelingen, den kwartiermeester *Frederiks*.

Den 1 October 1828 werd *Koopman*, als kommandant van Zr. Ms. korvet *de Komeet*, bestemd, ter versterking van het eskader in Oost-Indie. Hij nam toen deel aan onderscheidene belangrijke expeditien tegen de opstandelingen te Amboina en Saparoua; en bezocht de Molukken met den commissaris speciaal Mr. *P. Merkus*, tot bestraffing van de oproerlingen en beteugeling der zeerooverij. Hij werkte mede tot de gevangenneming van den Radja van Goja en 67 zijner aanhangelingen.

In Maart 1830 werd *Koopman* belast met de overbrenging aan den Koning, van de heugelijke tijding der bevestiging van de rust en de orde op Java, en de gevangenneming van het beruchte hoofd des opstands *Dipo Negoro*.

Als bevelhebber van *de Komeet*, ondernam hij de reis naar het vaderland. In de *Inleiding* vóór zijn geschrift *Zr. Ms. zeemagt voor Antwerpen* 1830—1832, *opgedragen aan zijne wapenbroeders* (Utrecht bij *C. Bielevelt* 1853) heeft *Koopman* eene korte schets van deze zoo rampspoedige reis geleverd.

Den 18 September 1830 te Vlissingen binnengeloopen, ving voor *Koopman* een gedenkwaardig tijdperk zijns levens aan. — Het zoo langdurige kommandement van Zr. Ms. scheepsmagt vóór Antwerpen.

Wat het voor den zoo stoutmoedigen als voortvarenden man te zeggen was, zoovele maanden lang, een kommando te voeren, als *Koopman*, in zijn geschrift schetst, is alleen door hen te beseffen, die hem van nabij hebben gekend. „In al hare beteekenis (schrijft *Koopman* in zijne *opdragt aan zijne Wapenbroeders*) hebben *wij* de waarheid ondervonden van hetgeen zeker schrijver zegt: *de zelfverloochening van den krijgsman is een zwaar kruis.* Loodzwaar heeft het op ons allen gedrukt, gedurende die lange weken, maanden, ja jaren, toen het gebod van Hooger Hand ons zwaard in de schede hield. Dáártoe behoort vaak meer karakter, dan, om, naar zeemanswijze en uw aller vurigen wensch, den vijand te toonen, dat een Hollander zijn bloed voor Vaderland en Oranje veil heeft."

Noode ging *Koopman* tot de uitgaaf van dit geschrift over. De herhaalde aandrang zijner wapenbroeders, het besef dat hij, boven anderen, als in het bezit van alle bewijsstukken, tot die taak in staat en bevoegd was, — en zijn toen reeds voorzien naderend levenseinde, deden hem er toe besluiten. En gewis, ieder die belang stelt in de kennis van de geschiedenis des vaderlands van die dagen, en inzonderheid van het deel aan de gebeurtenissen van dien tijd door de Marine genomen, stelt op dit boekje prijs. Het oogmerk van het geschrift is trouwens bereikt, de eer der Marine, boven alle tegenspraak, in het licht gesteld.

Ongekunsteld verhaalt *Koopman* wat er geschied is. Hij heeft niets achter gehouden of verbloemd. Zijn rondborstig en open karakter haatte alle verduistering der waarheid. Het verhaal zal intusschen voor *Koopman* zelve eene eerzuil zijn. Wat vermag een chef op zijne onderhoorigen, als hij door moed, beleid en trouw zich zóó onderscheidt, als *Koopman* deed! Het boek is met belangstelling ontvangen en alom verspreid. Wij kunnen ons dus onthouden van het treden in bijzonderheden omtrent hetzelve. Zij zijn te menigvuldig voor het korte bestek, waaraan wij gebonden zijn. Genoeg 's Konings uitstekende goedkeuring over zijn gedrag, eene zeldzame in zulke mate ondervondene belangstelling bij de natie, waren het loon voor *Koopman*, gedurende zijn verblijf vóór Antwerpen, en toen hij uit Fransche krijgsgevangenschap in het vaderland terugkeerde.

De Koning schonk aan *Koopman* (November 1830) de orde van den Nederlandschen Leeuw, bevorderde hem (April 1831) tot kapitein ter zee, in November 1831 werd *Koopman* Ridder der Militaire Willemorde, 3de klasse; in Februarij 1833 Kommandeur dier orde. Door eenige Amsterdamsche ingezetenen werd hem, (Augustus 1833), op plegtstatige wijze, een gouden eeredegen geschonken. Velerlei andere onderscheidingen werden *Koopman* als om strijd aangeboden. In September daaraanvolgende ontving *Koopman* de medaille *de Vijfhoek*, later het *Metalen Kruis*. Door de *Commissie van erkentenis aan de strijders op de Citadel van Antwerpen en de Schelde*, werd hem, in naam der Nederlandsche Natie, eene gouden medaille vereerd. Voorwaar kostbare gedenkteekenen voor diepbedroefde betrekkingen, van hetgeen *Koopman* voor het vaderland geweest is, en de hoogschatting van zijn persoon, door Vorst en volk!

Na, gedurende omstreeks een jaar, als kommandant over de zeemagt in de monden van de Maas en Goedereede, het bevel te hebben gevoerd, zeilde *Koopman*, als kommandant van Zr. Ms. fregat *Diana*, naar Oost-Indie.

Een gezantschap naar den Sultan van Linga en Riouw volbragt hebbende, aanvaardde *Koopman* (September 1835) het kommandement van 's Konings zeemagt in Oost-Indie.

In die betrekking was *Koopman* gehouden te Batavia te resideren. Op eene wijze, geheel strookende met zijn joviaal karakter, hield hij aldaar zijnen verheven stand, op gepaste wijze, met noodigen luister, op.

Een zeer ijverig en werkzaam deel nam *Koopman* aan de werkzaamheden der commissie voor het projecteeren eener krijgskundige verdediging van het eiland Java, de vestiging aldaar van een maritiem etablissement, het aanleggen van een droog dok, enz.

Op den 1 Augustus 1838 droeg *Koopman* zijn kommando aan den schout bij nacht *Lucas* over, in de O. I. veel goeds door hem gesticht, achterlatende, en onder de welverdiende betuiging van tevredenheid en dank door de Hooge Regering, voor vele en gewigtige diensten.

Na eene terugreis naar het vaderland, met het door *Koopman* gekommandeerde fregat *Diana*, van 83 dagen (de kortste reis, die toenmaals uit O. I. gedaan was), werd *Koopman*, na zeer korte rust te hebben genoten, in de plaats van den kapitein ter zee *J. C. Rijk*, die benoemd was tot gouverneur-generaal van West-Indien, bij kon. besluit van den 10 Maart 1839, *aangesteld tot Militaire kommandant van het Koninklijk Instituut voor de Marine te Medemblik*, welke betrekking hij tot 1 Mei 1847 heeft bekleed, op eene wijze die, vooral voor de adelborsten aan zijne zorgen toevertrouwd, en, voorwaar in geene geringe mate, voor de ouders en betrekkingen dier jonge lieden, immer stof zal opleveren voor warme dankerkentenis en hartelijke toegenegenheid. Met vaderlijke zorg waakte *Koopman* over hen, die hij immer zijne zonen plagt te noemen, en voor wie hij waarlijk een vader was.

Velerlei waren de blijken van 's Konings goedkeuring, die *Koopman* gedurende dit tijdsverloop ten deel vielen. Bij besluit van 6 December 1841 werd hij tot schout bij nacht titulair, bij dat van 1 September 1842 tot schout bij nacht effectief, bij dat van 8 October 1842 tot adjudant des Konings in buitengewone dienst, bij dat van 2 Januarij 1844 tot kommandeur van de orde van de eikenkroon met de ster, en, vóór zijne aftreding in Mei 1847, tot kommandeur van de orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd.

Als een blijk van dankbaar aandenken, werd aan *Koopman* door de officieren en ambtenaren van het Instituut, de decoratie hem toen geschonken, in goud gezet; en door de adelborsten een kostbaar geschenk in zilver, waarop hunne namen waren gegraveerd, aangeboden.

Hem viel de treurige, doch onderscheidende taak te beurt, in den winter van 1843, het stoffelijk overschot van Koning *Willem I*, een vorst dien *Koopman* zoo getrouw had gediend, van Hamburg naar het Vaderland over te brengen.

Bij Koninklijk besluit van 21 Junij 1848 werd *Koopman* benoemd tot Lid van het Hoog Militair Geregtshof, en hem tevens den rang van vice-admiraal verleend.

Als Lid van genoemd Regterlijk collegie, betoonde *Koopman* zich een even ijverige en naauwgezette regter, als hij vroeger een wakker en beleidvol zeeman was geweest.

Op den 10 Mei 1849 werd *Koopman* Grootkruis der orde van de Eikenkroon. Den 8 Februarij 1855 ontving hij de decoratie van 40jarige dienst als zee-officier onder de tegenwoordige dynastie.

*Koopman* was streng in zijne beginselen, en aan Vorst en Vaderland onwrikbaar getrouw; — voorkomend en hulpvaardig in den omgang met anderen. Strikt regtvaardig en uitsteekend goed voor zijne onderhoorigen, — konden zijne meerderen op hem rekenen; gehoorzaamheid aan de hem gegeven orders, is door hem nimmer te kort geschoten. Als *zeeman* was *Koopman*, in eene zoo vroegtijdig aangevangen en zoo zeldzaam bedrijvige loopbaan als wij schetsen, (in de volle beteekenis des woords) door de *practijk* gevormd. — Door veel te zien, en veel te ondervinden — door het met juisten blik gade te slaan, is hij geworden wat hij als zeeofficier geweest is. Hij had een goed oog en een scherpen blik; — tegenwoordigheid van geest, die hem nimmer in het oogenblik des gevaars begaf, vastberadenheid en snelheid van uitvoering, waar het oogenblik dit vorderde.

Zijne opgeruimdheid en zijn aangenaam onderhoud, zijne edele inborst, deden hem, als mensch, waar hij zich ook bevond, immer de achting en genegenheid verwerven van allen, waarmede hij in aanraking kwam. In zijn gezin was hij een goed en liefelijk huisvader. Wél verdiend is de diepe rouw, waarin zijne waardige echtgenoote en zijne kinderen, door zijn overlijden gedompeld zijn. Aan dezen even als aan zijne talrijke vrienden, ja aan het geheele Vaderland, zal de nagedachtenis van *Koopman* steeds dierbaar en heilig blijven.

Hij ontsliep, na een veeljarig lijden, de gevolgen van een rusteloos, vermoeijend en bedrijvig leven, te Utrecht, op den 24 April 1855. Zijne assche ruste in vrede!

(*U. C.*)

# Advertentien.



# Prijs-Courant der Effecten.

**AMSTERDAM**, 27 April 1855.

| Nederland. | Pct. | | Rusland. | Pct. | |
|---|---|---|---|---|---|
| Ned. W. Schuld. | 2½ | 61 5/8 3/8 | *Hope* 1798/1816 | 5 | 100½ |
| Dito Certificat. | 3 | 73 3/8 | Dito 1828/1829 | 5 | |
| Dito Dito. | 4 | 90 5/16 3/8 | Cert. 1831/1833 | 5 | |
| O. I. Leening | 4 | | Dito Dito | 4½ | 86 3/4 7/8 |
| Amort. Syndic. | 3½ | | Dito *Hope* | 4 | |
| Hand.-Maats. | 4½ | | Dito *Stieglitz* | 4 | |
| **Belgie.** | | | Dito dito 5e Ser. | 4 | |
| Certificaten | 2½ | | Dito 1854 | 5 | 81 1/4 |
| D° *Rotschild* | 2½ | | Inschr. Assig. | 6 | |
| **Frankrijk.** | | | Certific. dito. | 6 | |
| Obligatien | 3 | | **Polen.** | | |
| **Spanje.** | | | Obligatiën | 4 | |
| Nieuwe | 1 | 17 15/16 18 | | | |
| Dito Buitenl. | 3 | | **Oostenrijk.** | | |
| D° Binnenl. s/m. | 3 | 80 3/4 13/16 | | | |
| Bew. Sp. Com. | | 5 1/16 | Metaliek | 5 | 60 9/16 |
| Amort. Schuld. | | | Dito bet. Amst. | 5 | 72 3/8 |
| **Portugal.** | | | Dito Nation. | 5 | 64 9/8 |
| Londen nieuwe. | 3 | 87 3/8 7/16 | Dito 1847 | 2½ | 30 [illegible] |
| Dito uitgest. | 4 | | Dito 1851/1852 | 2½ | 30 15/16 |

**Mexic., te Londen 19⅝, 11/16; dito Onb. 19⅝, 11/16.**

Over het geheel verkeerde de markt heden bij onbeduidende handel in eene flaauwe stemming, alleen Holl. fondsen waren goed te plaatsen.

LONDEN, Donderdag 26 April. Consols op t. 89; Sardinie 85½; Spanje 1 pct. 17⅞, 18⅛; Holl. 2½ pct. ... De nieuwe Eng. leening ½ pct. premie.

PARIJS, Donderdag 26 April. Fr. 4½ pct. 93.25; dito pct. 68.70; Sp. binn. 3 pct. 31½; dito 1 pct. 18.

WEENEN, Donderdag 26 April. N. Metall. 80½; Nat. 84⅞; Bankactien 980; Lombarden 100; Zilver 26¼; op Londen 12.21; dito op Parijs 147⅞.

MADRID, Woensdag 25 April. Sp. 3 pct. 31½; pct. 18.


Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.